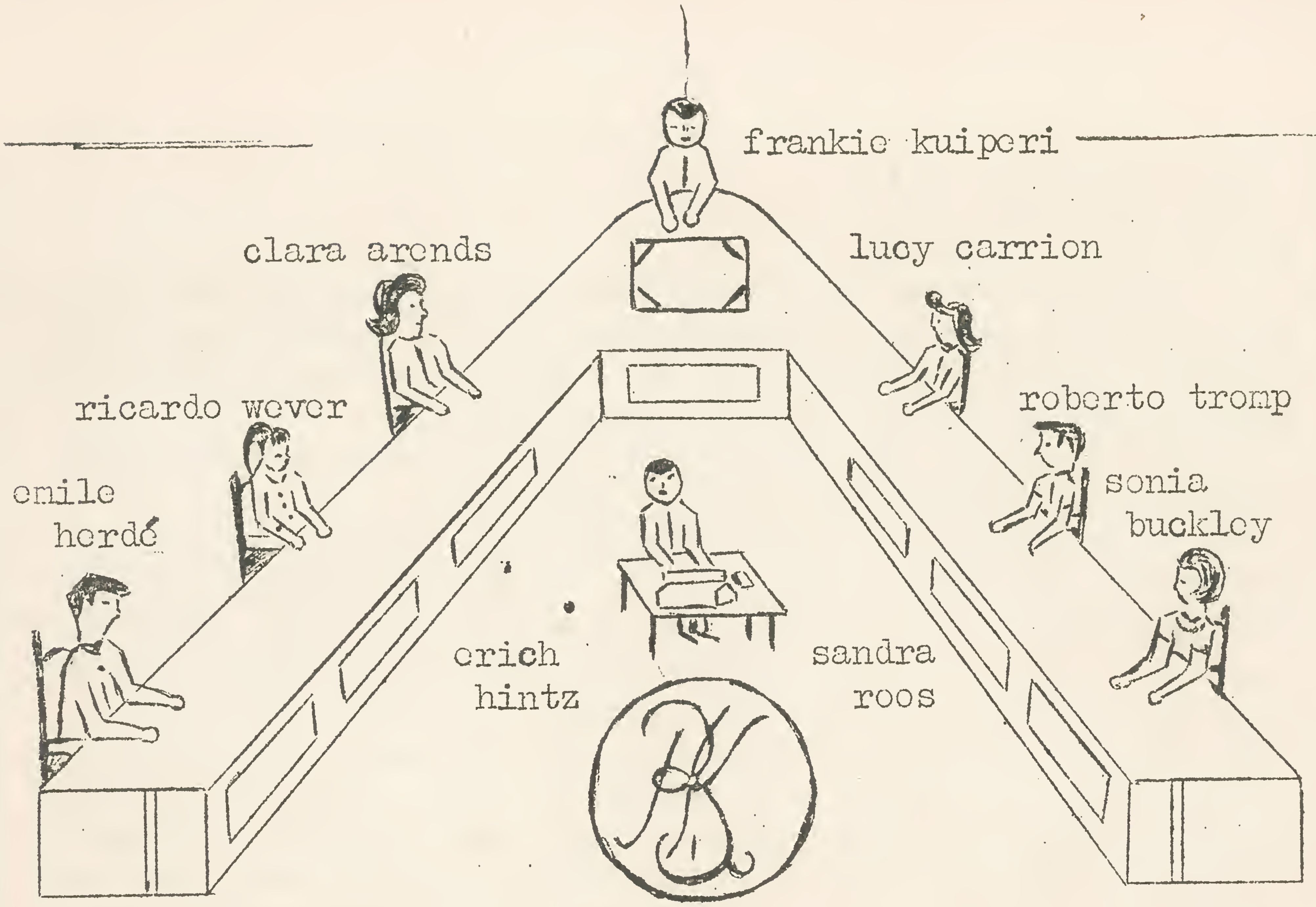
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

# Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.






APRIL 1967 VIERDE JAARGANG - NUMMER 8 -

Beste Abonnees,

Als het aan ons ligt zijn we weer op tijd. Bij het drukken van dit nummer konden we nog geen vrije dag aankondigen voor een blijde gebeurtenis op Drakesteyn. We blijven toch rekenen op een vrije dag.

Dit keer hadden we zoveel kopij dat we niet eens alles konden opnemen. Gaat u zo door, lieve abonnees. Maar wilt u zeker zijn dat uw stukje geplaatst wordt, stuur uw artikel in vóór half mei.

Bibi Arends heeft beloofd dat hij voor ons blad komt helpen tekenen; en dat dit een aanwinst is, ziet u al aan zijn eerste tekening: een spotprent. We hopen dat hij nog veel meer zal publiceren.

Intussen is ook de voetbalcompetitie afgelopen en is La Salle I officieel kampioen. We misten wéér de toeschouwsters van Maria College.

# JONGELUI,

Nog geen jaar ben ik op Aruba en nu moet ik iets schrijven in het regelmatig verschijnende BAO DI KWIHI. Nu, ik heb resepct voor de redactie van aan schoolblad, dat niet na drie keer verschijnen een ontijdig einde vindt.

Ga zo door! Hoe meer leerlingen er iets in schrijven, des te meer beantwoordt het aan zijn doel.

Maar nu willen jullie van MIJ iets horen. Je begrijpt dat ik in die korte tijd nog geen gefundeerd cordeel heb en ook niet durf te geven over de Arubaanse jongelui. Hoewel, in heel veel dingen lijken jullie sprekend op de studerende jongens en meisjes in Nederland. Natuurlijk horen jullie wel eens wat van vrienden en vriendinnen die naar Nederland zijn gegaan voor hun studie. Ze zullen je zeker over de leuke aspecten schrijven. Maar vergeet niet, dat ze ook flink moeten aanpakken. Als je iets wilt bereiken, waar dan ook, dan moet je werken. Het is begrijpelijk dat je tijdens een lang trimester uitziet naar een (welverdiende) vakantie. En nu ben ik op het punt aangeland waar ik je iets over wilde vertellen.

Als het Pasen geweest is begint iedereen plannen te maken voor de grote vakantie. Het is fijn om met klasgenoten er eens helemaal één of twee weken "uit" te zijn. Dat gaat dan meestal op de fiets. Maar ja, vakantie houden... daar heb je geld voor nodig. Nu moeten jullie echt niet denken dat de papa's wel in hun portefeuille duiken voor zoon- of dochterlief. Nee, dat is er echt niet bij. Gelukkig maar. Nu moeten ze zelf dat nodige geld verdienen en dan is de vakantie daarná eens zo zoet. Vlak voor de grote vakantie begint, is iedereen druk bezig om een geschikt baantje te zoeken. Er is zoveel werk, waar je echt niet geschoold voor behoeft te zijn. Meisjes staan bv. twee of drie weken in een winkel. Ze helpen ook wel bij het fruit plukken en sorteren. Je denkt waarschijnlijk... en fruit eten. Dat zal ook wel eens gebeuren, maar ze worden betaald voor elk mandje kersen of aardbeien dat ze plukken. Anderen gaan voor fabrieken groente of fruit schoonmaken. De blikken vinden daarna hun weg tot op Aruba toe. Ik heb hier tenminste potten jam gezien uit Tiel. Juist in de zomermaanden werken deze fabrieken onder hoogspanning,

voor de export. Dan heb je ook wel eens iets gehoord over de bloembollen. En over Keukenhof? Dat is een stuk bos, waar de bloembollenfirma's ieder de eigen gekweekte tulpen, hyacinthen, narcissen en andere bolgewassen laten zien. Het is een weelde voor het oog. Maar er moet heel wat gebeuren voor de bollen, netjes verpakt, klaar liggen om naar alle werelddelen verzonden te worden. Aan een bol die zojuist uit de grond is gekomen zitten worteltjes en klisters, die eraf moeten. Men kan dan ook heel wat vlugge handen gebruiken om de bollen te pellen. En ik kan je verzekeren dat je op moet schieten om een hele mand klaar te krijgen. Want... je wordt weer betaald voor iedere mand die je exportklaar aflevert.

Jongens werken soms op de stations om te helpen bij het verzenden van goederen. Ze werken ook in garages, of ze onderhouden tuinen van rijke zakenlieden. Ook meisjes, die in een zomerpension helpen om de gasten van koffie en thee, van brood en warme maaltijden te voorzien. Het klinkt heel mooi, maar het is gewoon dienstmeisje spelen.

Ja, en wat verzinnen ze al niet. Je kunt bv. de huisdieren verzorgen van lui die een maand naar het buitenland gaan.

De jeugd is vindingrijk. Ze zijn ook echt niet bang voor een paar vuile handen. Want je begrijpt natuurlijk wel, dat er voor jongelui die drie weken komen werken en daarna weer verdwijnen, echt niet het prettigste werk blijft liggen.

Maar... het vakantiegeld komt zo bij elkaar.

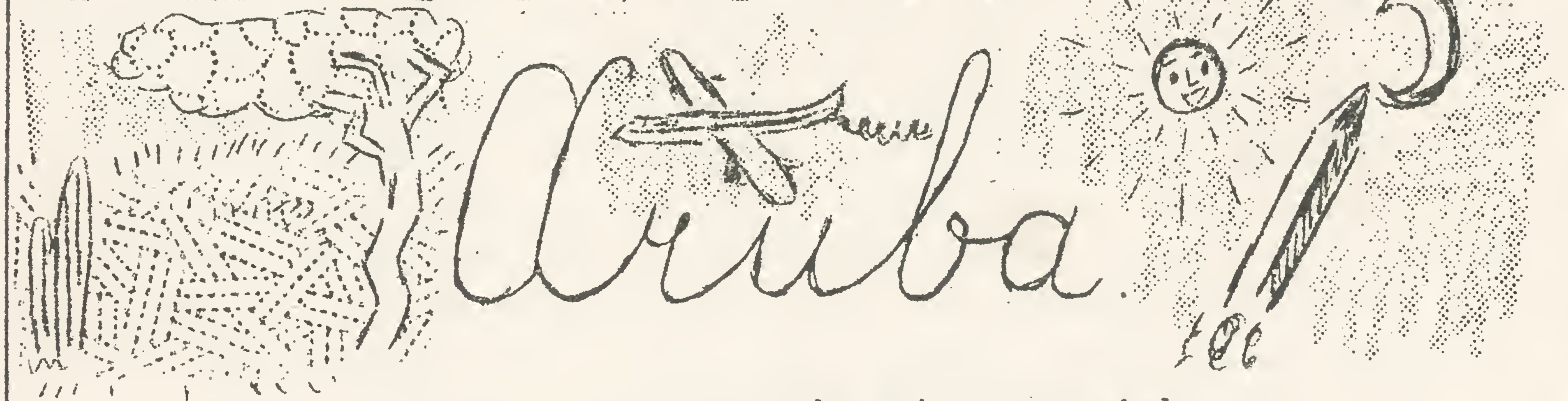
Toch vind ik, dat er buiten dit ook andere positieve kanten aan zitten. Ze ervaren eens, hoe vele mensen dagelijks in de weer zijn voor het algemeen welzijn. Ze voelen zelf hoe vermoeiend dit is. Er groeit beslist meer waardering voor het werk dat met handen gedaan wordt. Soms maken de jongens of meisjes al vast kennis met het bedrijf waar ze later willen gaan werken. Deze jongelui tonen in elk geval dat ze de fut hebben om iets te doen. Ze zouden ook kunnen rondslenteren en minachtend kijken naar de mannen die ons huisvuil ophalen, de straat schoon houden of in de haven het zware werk doen.

Werken is niet iets waar je minachtend tegenaan moet kijken, omdat jij toevallig hebt kunnen studeren.

"Werken is zalig", is een oud gezegd. Je moet maar eens bij elkaar zoeken hoeveel uitdrukkingen er in de Nederlandse taal leven, die een uitdrukking zijn van dit stuk volkswijsheid.

– Zr. Hélène –

# DE TOEKOMST VAN Aruba



Aruba heeft een mooie toekomst voor zich.

In de toekomst kunnen de Arubanen ervoor zorgen dat er treinen gaan rijden over het eiland.
Iedereen zal rijk zijn want met heeft drie grote goudaders gevonden in de mijnen van Ponton.

Over een paar eeuwen zullen we niet meer op een fiets of bromfiets rijden maar in een vliegtuigje cirkelen. Dan staan er een stuk of zes vliegtuigen in de hangar bij elk huis. Eén voor elk lid van het gezin. Rijbewijs is niet meer nodig. Minimum leeftijd ook niet.

Er zullen geen scholen meer zijn want als moeder in verwachting is slikt ze een pil die verstand geeft om dokter te worden, en de baby die geboren wordt, wordt dokter. Er zijn natuurlijk allerlei soorten pillen.

In de toekomst gaat men een kunstijsbaan aanleggen in het stadion; in plaats van voetballen kun je dan, midden in een tropisch klimaat, waar nog nooit een vlokje sneeuw gevallen is, gaan schaatsen.

Om naar Curaçao te gaan hoef je geen passage meer te kopen. Curaçao is onze buurman. Je kunt een enkele reis kopen om de maan te gaan leren kennen, maar je kunt niet terug want er gaan geen raketten van de maan naar Aruba. Wel van de maan naar China. Maar het kost te veel om van China naar

Aruba te komen; daarom blijven de Arubanen liever op de maan.

De geleerden op Aruba zijn bezig met het maken van een raket naar de zon. Maar er zijn geen piloten die naar de zon willen gaan, want daar is het een beetje warmer dan op Aruba en op de maan.

Ook zal er een Drive-in-theater komen op Aruba, maar niet voor auto's, maar voor familietreinen.

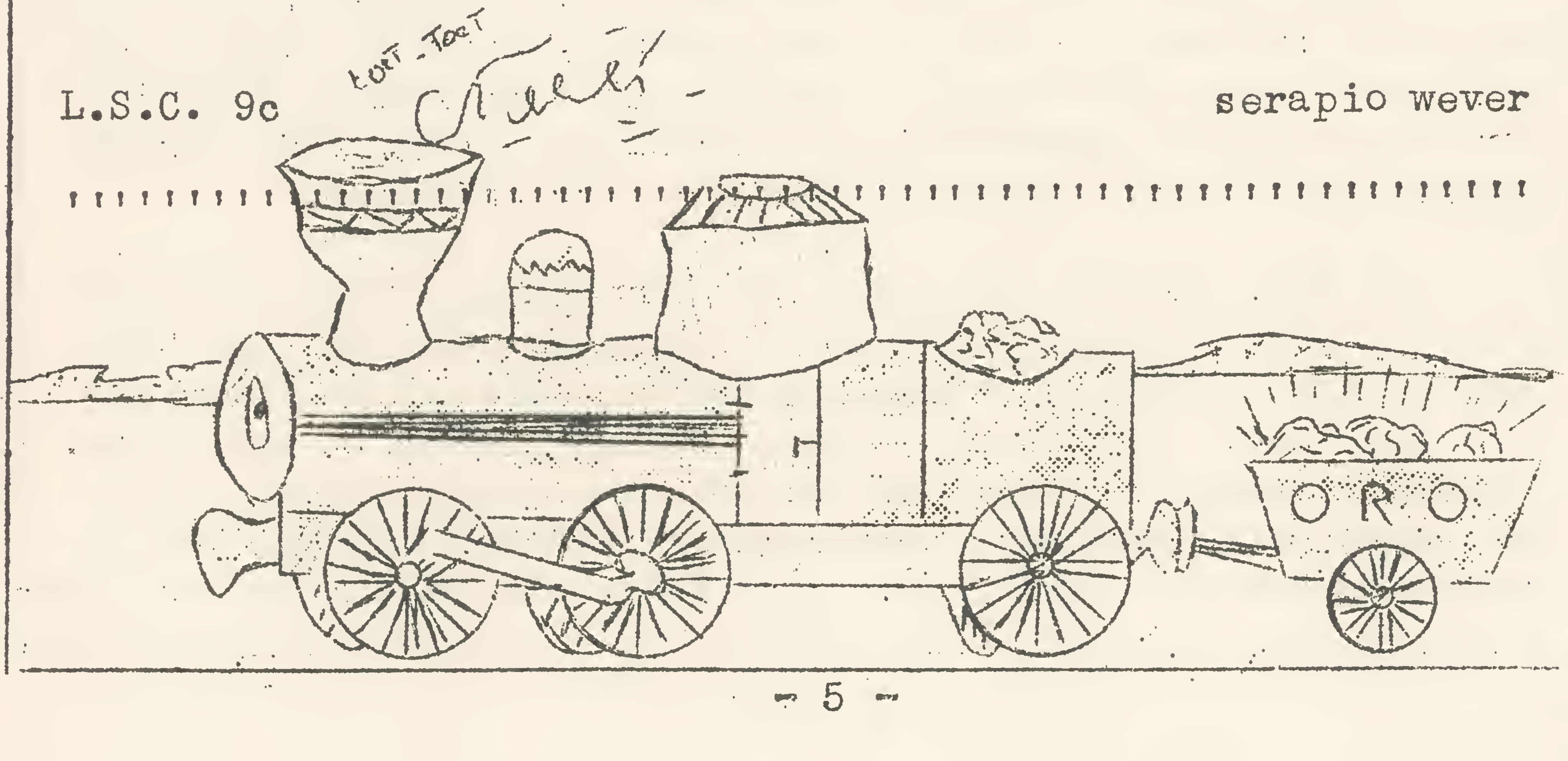
Er zullen ook geen oorlogen meer gevoerd worden, want Aruba heeft een bom die heel de wereld kan verwoesten en daarom kijkt iedereen wel uit.

Nu wil men met jets gaan vliegen op Aruba, maar de pastoor wil het niet hebben, want dan gebeuren er nog veel meer ongelukken en de pastoor kan het dan niet bijhouden met missen lezen voor de overledenen.

Aruba is een miljoeneneiland geworden. Er zijn nu al een stuk of tien wolkenkrabbers op Noord en op Savaneta, maar in de stad worden ze niet gebouwd, want telkens als er een vliegtuig tegen botst, valt zo'n huizenblok om om dat dan weer overeind te zetten, kost een heleboel geld.

Zo zie ik de toekomst van Aruba.

L.S.C. 9c serapio wever



Examenópolis, 20.4.1967

Als je al vele jaren de mulo-examens hebt meegemaakt, - niet als kandidaat natuurrlijk, maar als belangstellend toeschouwer want helpen mag en kun je niet,- dan weet je wel wat er zoal kan gebeuren en komen er geen verrassingen meer, behalve natuurlijk in het examenwerk zelf. Soms is het moeilijker dan je al vreesde, of ook wel eens makkelijker dan je verwachtte.

De kandidaten wisten dat ze een kantlijn moesten trekken, en op welke geografische lengte: 5° O.L.; dat ze hun naam niet boven het werk mochten schrijven; sat was om de een of andere min of meer duistere reden heel erg. Nee, je kreeg een kode-letter en een kode-cijfer. En dat was jij nu, al wist de Burgerlijke Stand en Bevolking er niets van.

Ook wist je dat je eigenlijk zelf voor "schrijfbehoeften" moest zorgen, behalve dan het papier. Maar om een volkstoeloop bij het schoolmagazijn te voorkomen, werden al jaren lang potlood, gum, passer en liniaal ter beschikking gesteld, dan was je van alle rompslomp af. Wel moest je een vijftal ballpoints gevechtsklaar houden, als mogelijk een of ander van die moderne spuitjes een flat tire kreeg.

En zo zijn er nog meer van die kleinigheidjes, die niets met het examenwerk zelf te maken hebben, maar die toch nodig zijn voor een vlot verloop. Tot en met 1966 kwamen hierbij praktisch nooit verrassingen of problemen voor. 1967 zorgde echter wel voor - interessante ? - verrassinkjes:

le dag, dinsdag 18 april: le verrassing: toen de blaadjes van vier lokalen verzameld en gerangschikt werden, bleken er twee kandidaten nummer X 56 te hebben. Wie écht nummer X 56 had, was gauw gevonden. De kandidaten waren al weg. Na wat zoeken werd het handschrift van de ander herkend en de nummervervalser werd opgebracht: ja toch, hij gaf toe: zijn nummer was niet X 56, maar X 55; ja, nu was hij er zeker

van; hij kon het wel niet zwart op wit bewijzen, want zijn rooster lag thuis, maar het was toch absoluut zeker zo.....

woensdag 19 april. Nee, nu zou zo'n verrassing wel niet gebeuren, het was immers de B-dag, en dat waren van die exacte accurate jongelui; iets dergelijks was uitgesloten. Toch waren er weer twee met hetzelfde nummer: Z71. Dit was vlugger opgelost, daar het aantal B-ers kleiner was. Maar de toezichthouders en anderen begonnen zich af te vragen: Hoe is zoiets toch mogelijk? Wat zou de oorzaak zijn? Zouden de getallen boven de 10 daar iets mee te maken hebben? Nee, dat leek toch al te mal. Of zouden er zo'n merkwaardige knapen tussen zitten? Ja, hoe was dit te verklaren? Eén meende dat het een kwestie van psychische identificatie was... (Nee, die woorden hoef je op de mulo nog niet te kennen, maar het komt hierop neer: als iemand dikwijls het nummer van een andere kandidaat ziet, of vooral van een kandidate, dan gaat hij dat als zijn nummer beschouwen; zoals iemand die veel over Napoleon leest, op de duur - als hij daar een zekere aanleg voor heeft - zich als een Napoleon IV kan gaan beschouwen..... Je ziet wel, het klinkt geleerd; of het ook nog waar is, is natuurlijk een andere kwestie).

3e dag, donderdag 20 april. Wel natuurlijk de gebruikelijke verrassingen: Engels, dat meeviel, en de duidelijke hulp die de opgave zelf gaf om te ontdekken dat "pruik" in het Engels "wig" is en dat "orkestbak" wel "orchestra pit" moet zijn; en algebra dat op het eerste gezicht leuk en niet moeilijk werk leek, maar toch weer tegenviel als je eenmaal aan het kluiven was.... Maar geen dubbele nummers.

Toch was er weer iets: een kandidaat ontbrak om 1 uur. Opgebeld... en jawel hoor: vliegensvlug werd hij met de auto aangevoerd: doodnuchter merkte hij op dat hij in slaap gevallen was; wel een bewijs hoe vermoeiend zo'n dagen zijn...

Ik ben benieuwd wat de laatste dag zal brengen. Maar laat ik dit verslagje van deze merkwaardige, maar onbelangrijke ervaringen maar gauw naar het bureau van B.d.K. brengen.

fr.Arnold

# Journaal M.C

18 maart : Zuster Dorothea verlaat ons "dushi Aruba". Door een grote haag meisjes en leraren, liep zij naar het vliegtuig, vanwaar ze ons voor het laatst groette. "Daaaag Zuster!!!"

20 maart : We beginnen weer te werken (!?), maar nu onder leiding van ons nieuwe hoofd: zuster Hélène. Hartelijk welkom zuster, en veel succes met "de engeltjes van Maria College" en "hun lieve vriendjes".

21 maart : We zagen een hele klas zomaar buiten lopen. Wat is dat weer voor nieuws? Gelukkig zagen we op tijd de herder van die schapen en kwamen te weten dat 9 plus herder eventjes waren gaan wandelen.

22 maart : Laatste schooldag. Met een benauwd gezicht wachten we op onze rapporten die we het laatste uur gaan krijgen.
Gelukkig kwamen enkele buurvriendjes (met auto en al) even een ritje maken op onze speelplaats, zodat de meisjes even hun angst vergaten en dank zij dat ritje heeft een van onze docenten een "Marathonloop" gehouden.

4 april : Eerste schooldag van het laatste trimester. Dadelijk zien we dat er "grote schoonmaak" op de speelplaats wordt gehouden. Het natuurkundelokaal heeft een vers verflaagje. Het nieuwe hoofd heeft al meteen de handen uit de mouwen gestoken.
En hebben we ook nieuwe zusters??? Nee, dezelfde zusters, wel wat jonger, nu de kappen naar achter zijn geschoven.

10 april : Het blinkt en glanst op onze speelplaats. Er ligt geen één propje meer. Het is ons goed gezegd: geen enkel snippertje meer of........!!

11 april : Meneer Smeets afwezig. Ziek? Nee hoor. Hij gaat zijn kennis laten zien. Succes op uw examen meneer. 8a profiteert van dat examen. Zij blijven lekker in hun bedje.
Vandaag pas komen de Bao di Kwihi's van maart.... Kortsluiting in de organisatie.

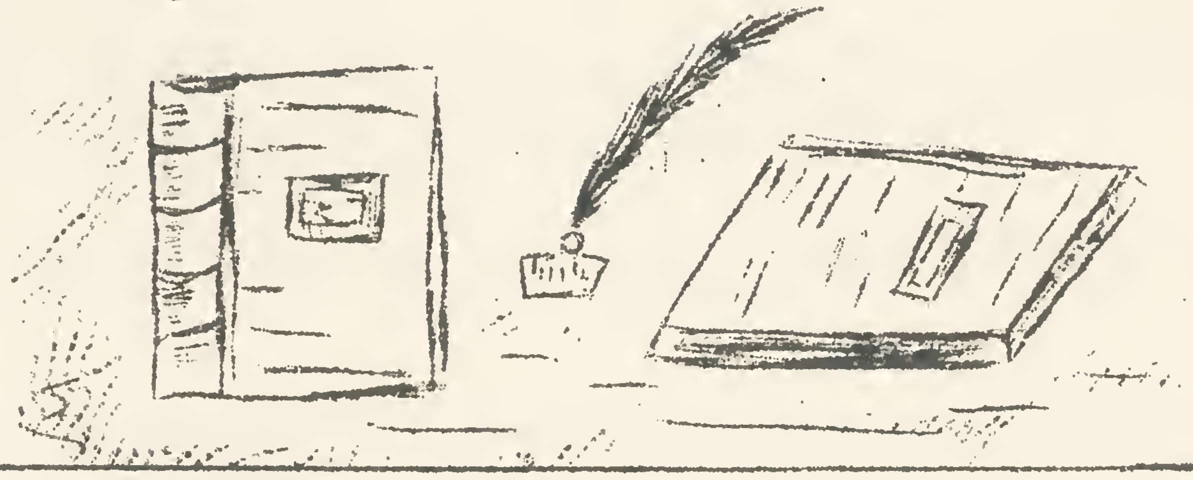
12 april : Nu is 8c niet op school. Ook examen? Nee, zij luieren vandaag omdat meneer Smeets zo hard moet werken.
9a gaat ook al naar huis. Meneer Huisken ziek. Vlug beter worden meneer. 9a blijft veel te veel thuis.

13 april : Geschreeuw, geroep en gezang. Een prinsje geboren? Nee, meneer Vermij is jarig. Hartelijk Gefeliciteerd, meneer.

18 april : Schriftelijk mulo-examen. Onze oudsten beginnen met een prachtig opstel. Veel succes allemaal. Enkele klassen genieten mee: zij mogen thuis blijven. Wij spelen wat vroeger!

19 april : Allemaal op stap! Waar naar toe? Naar de film. En we zijn niet alleen: onze vriendjes zijn er ook. De Stem van het Water draaide voor ons. Het was de moeite waard.

20 april : En de examens gaan door. Moed houden meisjes!



# JOURNAAL L.S.C.

4 april : De school begint weer.
Velen verschijnen de eerste dag in hun paasbeste kleren.
De leraren vonden de vakantie eigenlijk te kort.
De ouders helemaal niet. Zij waren blij.

5 april : De volley-wedstrijden gaan weer door.
Vooral de zevende klassen spelen vol vuur.
Voor de anderen wordt het zeker te warm.

7 april : Vandalen hebben aan het aport-aankondigindsbord gezeten. De foto van de junioren moest het ontgelden. Erg onsportief vind ik dat.
Durft de dader voor de dag te komen?

Na school vergaderen de leraren. Het moet erg interessant geweest zijn. De redactie kon geen contact krijgen met de censor.

10 april : De nummers van maart bleken al een week klaar te liggen. We dachten dat er nog aan gewerkt moest worden. Nu hoeven we alleen maar in te binden. En daar is hard aan gezwoegd. We waren in recordtijd klaar.

11 april : Wie wil er nog mee naar de film.? Dan vandaag die 50 cent betalen of je komt er niet meer in!

13 april : Het hoofd van de school ging alle klassen af.

Niet met goed nieuws hoor!
We werden weer eens gewezen op onze beleefdheid en ons fatsoen.
Vooral dat rondhangen om 1 uur moet afgelopen zijn. Fr. Arnold weet wel dat het niet alleen Lasallianen zijn. Maar voor ons staat het zeker niet fraai.

17 april : De laatste dag voor de mulo-kandidaten om nog wat op te doen. Ze waren trouw op school. Leerden nog net even waaraan ze zoal moeten denken bij het examenwerk.
Jammer genoeg kon nog niemand vertellen wat ze precies gaan krijgen op de volgende dagen.

18 april : Het examen begint.
Een eenvoudige start. Opstel - schrijven - Spaans en de hele middag tekenen.
De lesrooster voor de andere klassen is wel wat veranderd. Twee negende klassen blijven thuis.
Meneer Werink probeerde zijn B-lessen van 's middags kwijt te raken door 9d 's morgens wat extra's bij te brengen. Het lukte.

R.E.W.O.

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

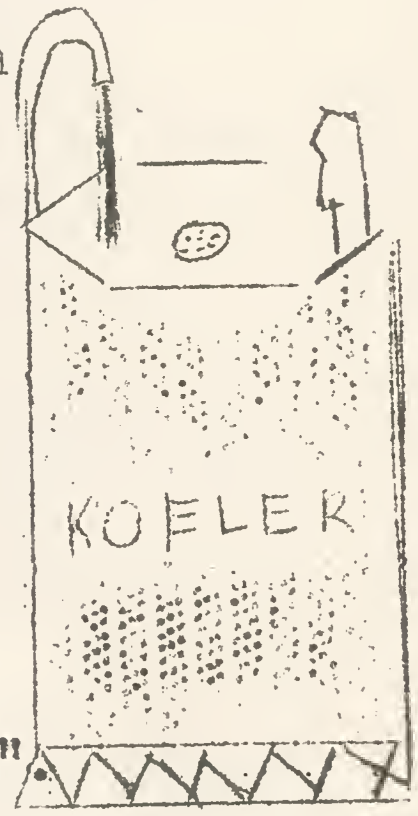


# IK BEN TERUG!

Ja hoor, ik ben weer terug, maar toch met hetzelfde doel. De vorige keer, toen fr. Paulus de eerste viool speelde, had ik een stukje geschreven: Waarom niet?

Ik had daarin gevraagd om een kerstviering, een sinterklaasviering en een waterkoeler. Ik had geluk, want er werd iets gedaan met sinterklass, en we kregen een kerstviering.

Volgens fr. Paulus was hij al lang van plan kerstmis met ons te vieren. Maar zó kan het natuurlijk nooit wezen, want dan zou ik zijn gedachten kunnen lezen, en als ik dat kon zou ik deze gave bij P.W. gebruiken.




Maar enfin, fr. P. speelt de eerste viool niet meer. Nu moet ik fr. Arnold vragen of wij (de school) een waterkoeler krijgen. Dat is niet alleen maar de mening van ons, maar ook bv. van meneer Jagt. Want het is precies zoals hij zei: "Pepsi is slechts drank voor de rijken".

In afwachting van uw antwoord,

R. E. W. O.

---

vervolg van hiernaast blz. 13:

17.000.000 graden Celsius. Vanuit het midden naar buiten gaan de wordt de temperatuur geleidelijk lager. Aan de "buitenkant", de voorkant van de zon, waarvan wij onze warmte krijgen is het "slechts" 5.C60 graden.
(Ongeveer het warmste op aarde, wat wij ons voor kunnen stellen, is het inwendige van een oven, waarin staal gemaakt wordt)

S.



# De Zon

Door alle eeuwen heen, totdat de mens voor het eerst de atoomenergie vrijmaakte in de jaren 1940, is de zon de enige krachtbron van de aarde geweest. Alle energie op aarde is van de zon gekomen. Als de oermens een blok hout brandde, maakte hij energie los uit de zonnestralen, die in het hout verzameld waren door de levensprocessen in de boom. Elektriciteit, voortgebracht door water, dat door een dam stroomt, is energie van de zon, omdat de warmte van de zon het water door verdamping moest laten opstijgen, voordat het als regen terug kon vallen op de aarde en door de rivieren wegvloeien.

Eeuwenlang verwonderde men er zich over dat de zon zoveel warmte-energie kon opbrengen zonder op te branden. De zon brandt niet. Ze is een oven van atoomenergie, die zijn energie maakt als een waterstofbom. Waarom ontploft de zon dan niet als een waterstofbom? Omdat ze zo groot is. In de zon zijn er zoveel atomen, dat hun aantrekkingskracht voor elkaar sterk genoeg is om te voorkomen dat de atomen uit elkaar slingeren.

Als de zon een superwaterstofbom is, die groot genoeg is om niet uit zichzelf te kunnen ontploffen, hoe groot is ze dan wel?

De zon is meer dan een miljoen keer groter dan de aarde. Haar middellijn bedraagt ongeveer 1.390.000 km en die van de aarde 12.700 km. Maar de zon is lang niet een miljoen keer zwaarder dan de aarde. Ze weegt "maar" 332.000 keer zoveel. Dat is 1.984.140.000.000.000.000.000.000.000.000 kg........ Als de aarde even groot zou zijn als de zon zou ze vier keer zoveel wegen.

De zon bestaat geheel uit gas. Het is zo heet in de zon, dat niets er kan bestaan als vast lichaam of vloeistof. De hitte in het middelpunt van de zon wordt geschat op .......



zie blz. 1[illegible] onderaan



# Het dagboek van Bonzo

1 9 5 8

8 april : Vandaag is mijn lieve bazin Maaicke naar Nederland. Ik mag niet mee. Ze heeft veel gehuild en ik ook. Voorlopig zal ik bij tante Neeltje moeten blijven.

16 april : Tante Neeltje is een echte Xantippe. Vanmorgen toen ze mij een schop tegen mij dij gaf beet ik haar in de teen.

30 april : Groot feest in het land. Koninginnedag! Ik heb een extra bad gekregen en mag mee op pad. Onderweg ontmoette ik Matisia. Ze stak haar tong naar me uit, die lelijkerd! Ze was vergeten hoe ik haar uit de nood hielp, toen Fik haar half dood beet.

4 mei : Tante Neeltje had vanmorgen bezoek. Een heel dikke dame met een mager sprietje van een meisje aan de hand. De "wandelemde weegschaal" trapte me bijna dood.

13 mei : De Xantippe had de voordeur opengelaten. Ik plipte naar binnen en pleegde een moord op haar mooie pantoffels. Wat zal ze opkijken als ze weer thuis is!

19 mei : Vandaag kwam Matisia langs. Toen ze me zag, zette ze het op een lopen. Ik achter haar aan. Gelukkig kwam haar baas net aan, anders zou ik haar met huid en haar verslonden hebben.

29 mei : De laatste tijd krijgt tante dikwijls bezoek.

Om twaalf uur was een deftige heer bij haar geweest.
Op huwelijksaanzoek misschien?

14 juni : Gelukkig! Mijn bazin is weer terug. Ik heb een mooi zilveren takje gekregen.
Na het eten mag ik met haar naar het park.

19 juni : Vanmorgen werd ik vroeg wakker. Mijn bazin stond naast me. Het was vandaag mijn vierde verjaardag.
Hiep, hiep, hoera!

Lucy




= WIE SCHIEP DE WERELD ? =

# Sla dit niet over

Beste jongens en meisjes,

Dit is de eerste keer dat ik iets in Bao di Kwihi schrijf en hiermee wil ik het blad een beetje helpen.
Ik wilde het even hebben over MULTATULI en F.BURKE.
Ik wil de put dempen voordat het kalf erin valt. Als het zo doorgaat tussen die twee wordt het te erg. Het is al ver genoeg. Dus ophouden jongens. Jullie moeten elkaar niet bekritiseren, maar jullie moeten BdK met opbouwende kritiek helpen.

Als jullie Bao di Kwihi bekritiseren, gaat de redactie proberen het weer recht te krijgen en dat kan het blad vooruit helpen.

Zoals jullie het doen is het alleen een strijd tussen jullie twee. Multatuli heeft wel een beetje gelijk en Burke is ook niet slecht. Maar hetbis nu genoeg geweest.

Bao di Kwihi is van alle meisjes en jongens van Maria en La Salle College. We moeten er samen aan werken. We moeten vooral geen lange verhalen insturen. Het moeten korte pittige verhalen zijn. Liefst iets dat we allemaal leuk vinden. Een indianenverhaal bv. past niet in Bao di Kwihi, maar wel een vertelling over schooljongens en -meisjes, over onderwijzers en onderwijzeressen.

JOURNAAL: Ik geloof niet dat iemand die Bao di Kwihi leest het Journaal zal overslaan. Daarin staat van alles en nog wat. Dikwijls heel leuk.

Graag ook elke maand een bladzijde aan sport besteden en een blad met moppen. En verder kleine, leuke verhalen.

Ik hoop dat vanaf de volgende maand alles weer normaal zal gaan lopen tussen die twee bovengenoemden. Met hun hulp en met de hulp van alle andere jongens en meisjes zal BdK nog beter worden.

Laten we allen proberen Bao di Kwihi hoog te houden.

Mr.Kurjaki

VERVOLGVERHAAL

# Dokter Peter

Dokter Peter is vroeg uit bed. Hij moet zich klaarmaken mensen af te halen van het vliegveld. Vandaag arriveren de twee dochters van mevrouw Jansen. Hij zou ze gaan afhalen.

Toen hij op het vliegveld aankwam zag hij wel twee meisjes staan. Maar hij kende de dochters Jansen niet en ging dus regelrecht naar het kantoor. Ze wezen hem de meisjes aan. Het waren de twee grieten die hij buiten al had zien staan.

Hij stelde zich voor en maakte beleefd de achterdeur van de auto open, maar de meisjes hielden hem tegen en deden de deur weer dicht.

Toen maakte de oudste de chauffeursdeur open en meneer mocht instappen. Ze gingen toen beiden vóór in de wagen zitten naast Peter..... Dat beloofde een prettige tijd te worden voor de dokter....

Ze kwamen heel thuis. De oudste bleek Miriam te heten en de andere Jaan. Miriam vertelde haar moeder dat ze op het eerste gezicht al dolverliefd was geworden op dokter Peter. Jaan zei niets. Ze was wel enigszins jaloers, maar ze liet het niet merken.

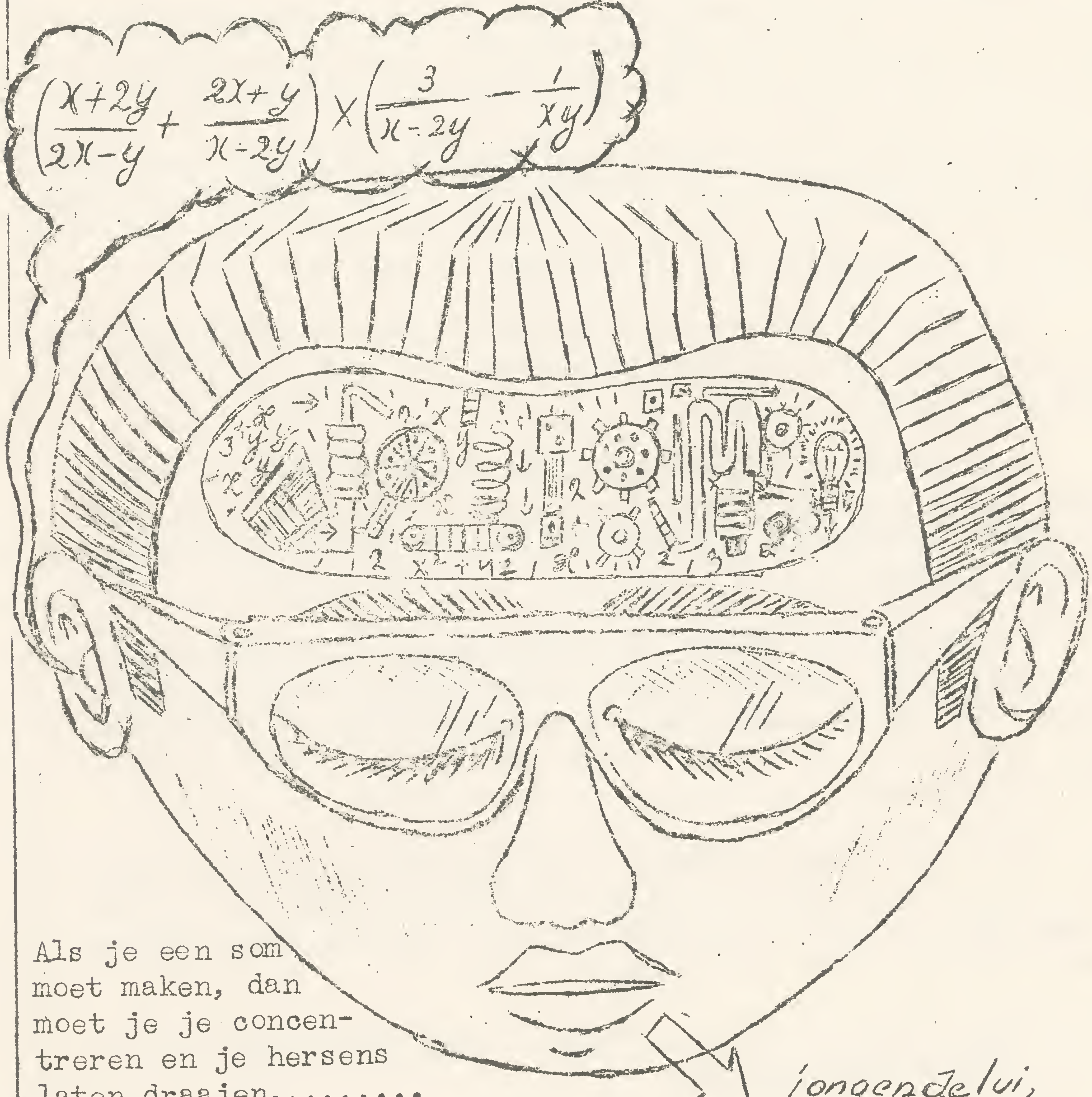
Toen ze gegeten hadden, belde Miriam meteen Peter op. Tot haar teleurstelling nodigde de dokter beiden uit om die avond naar een gezellige club te gaan. Ze waren daar beiden natuurlijk wel voor te vinden.

Ding...dong... "Dat is Peter", riep Miriam blij en ze holden samen naar de deur.

(gaat door)

R.E.W.O.

# HUMOR




Als je een som moet maken, dan moet je je concentreren en je hersens laten draaien........

jongendelui,
de uitkomst
is $\frac{5(x+5)}{(x-2y)^2}$

professorale vergissingen:
--------------------------

- Wij delen de uitkomst van de som in drie gelijke helften.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

- Er waren in Rome drie partijen en Caesar hield een voet in elk van hen.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

- Ik vind het minderwaardig mij in mijn gezicht uit te lachen, zodra ik mijn rug gekeerd heb.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

- Wat was de vonk, die de emmer deed overlopen?

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

- Kunt u mij helpen mijn bril te vinden? Als ik hem op had, kon ik hem zelf wel vinden.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

dokter : Die ogen van uw man bevallen mij niet.
vrouw : Mij ook niet. Maar ja, hij is goed voor de kinderen.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

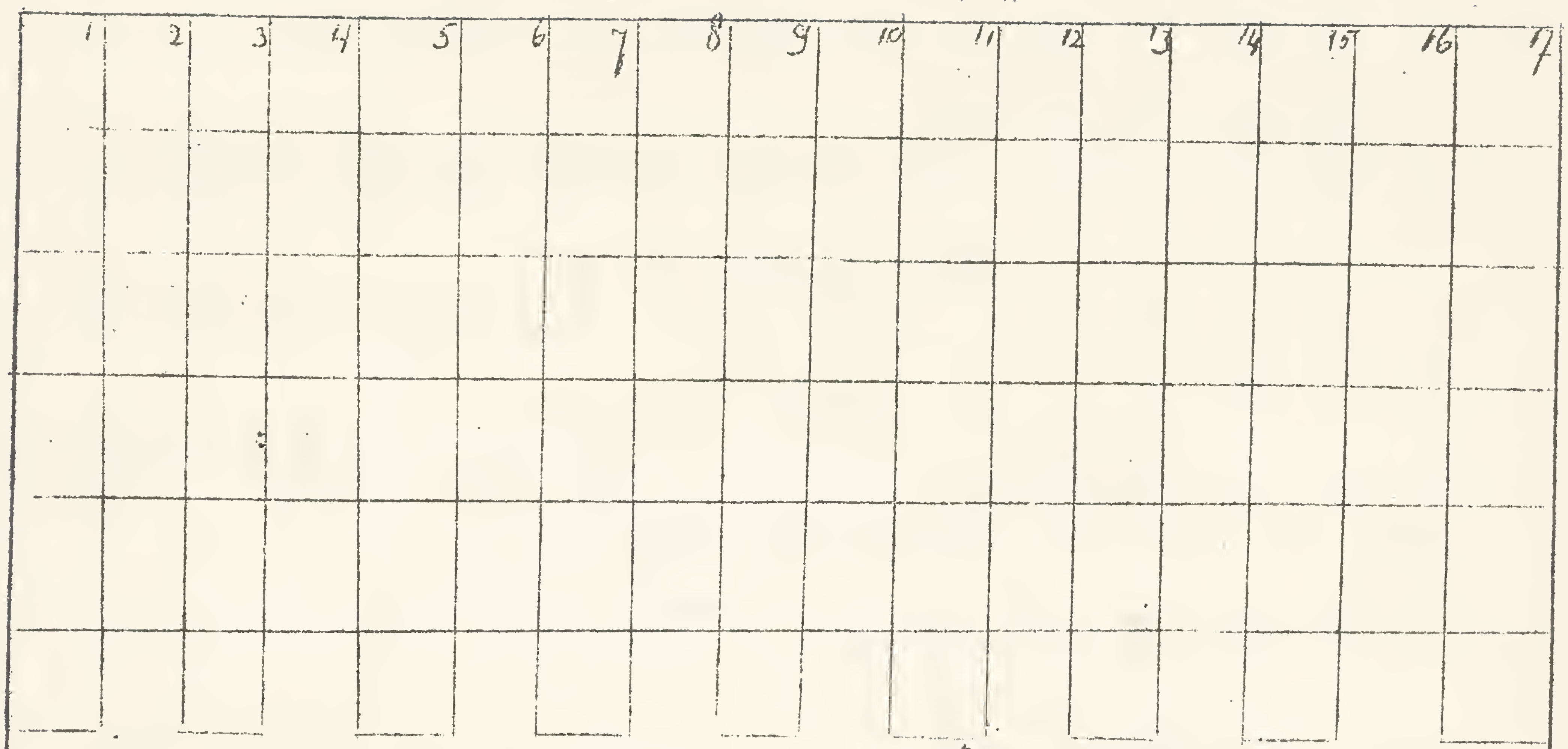
weer een schotse:
----------------

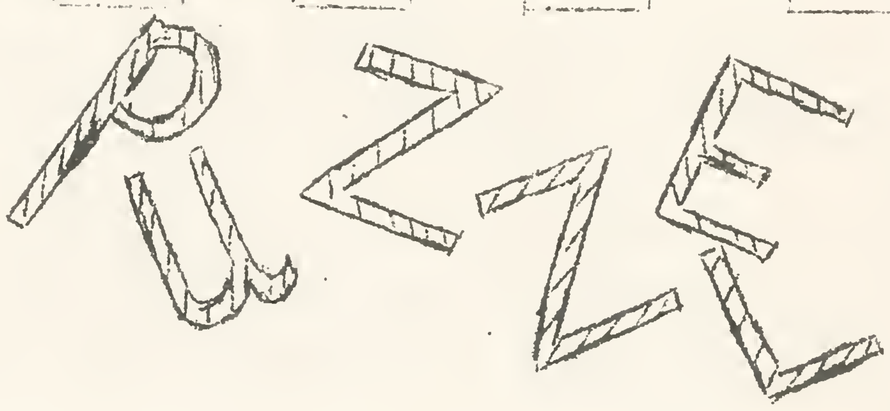
Bij Samuel Mac Iran werd een zoon geboren, de stamhouder. De vreugde was groot. Nu kwam de vraag: hoe de knaap moest heten. De vader zei: "Samuel, net als ik".
Maar de familie van zijn vrouws kant kwam daar tegen op. Er moest afwisseling van namen komen.
Ze stelden voor: Francis. Maar nee; de Schot bleef erbij dat zijn zoon ook Samuel zou heten.
"Maar waarom dan?" vroegen de familieleden.
"Nou, dan kan hij later mijn visitekaartjes die over zijn gewoon overnemen, zonder nieuwe te laten drukken".

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

M.M.

Een vriend van me was pas getrouwd en ik vroeg: Hoe gaat het?
"Nu weet ik pas wat geluk is" -- "O ja?"
"Ja, het ware geluk is vrijgezel."




En nu een moeilijke puzzel! Horizontaal krijgt u een Engels zinnetje. Maar u moet de hele puzzel inleveren vóór 20 mei.

1. plaats in Zuid Holland
2. beneden
3. ramp
4. waterkoude
5. pakje
6. Arabische vorst
7. Arabische landbouwer
8. opoffering
9. mededinger
10. soort hert
11. komt uit U.S.A.
12. roofdier
13. een lange winterjas
14. bergplaats (gebouw)
15. vloertegel
16. verkeerd
17. reukwater

PRIJSWINNARES van MAART:

ANGELA EVERON

9 b

M.C.